

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hellmann Zoltán ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű, **II.rendű felperes neve** (II.rendű felperes címe) II. rendű és **III.rendű felperes neve** (címe) III. rendű felpereseknek - a Pelyhe Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe.) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen ügyvezető felelősségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2015. május hó 5. napján kelt .../20. számú ítélete ellen az I-II-III. rendű felperesek részéről 21.és 27. sorszám, az I. rendű alperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja azzal a kiegészítéssel, hogy kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 15 napon belül 148.505,- (száznegyvennyolcezer-ötszázöt) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 15 napon belül 27.700,- (huszonhétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 296.900,- (kettőszázkilencvenhatezer-kilencszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy az I. rendű alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ennek következtében a társasági vagyon 3.710.960,- forint mértékben csökkent. Kötelezte a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése alapján az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 3.710.960,- forintot, és ennek kamatait. A II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította, kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg a II. rendű alperesnek egyetemlegesen 185.500,- forint perköltséget. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 222.660,- forint eljárási illetéket az államnak külön felhívásra. Kifejtette, hogy az **R. Kft.** - melynek az I-II. rendű alperesek voltak az ügyvezetői - a NAV által 2008. szeptember hó 30. napjával foganatosított végrehajtási eljárás elrendelésekor, de legkésőbb 2008. év végére fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került, mivel a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló követeléseket a végrehajtás elrendeléséig nem teljesítette, tevékenységével 2008. év végétől felhagyott, az I. rendű alperes pedig a hitelezői igények ki nem elégítésébe beletörődött. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes nem tett intézkedést a fizetőképesség helyreállítása, a hitelezői igények kielégítése érdekében, és nem bizonyított a hitelezői érdekeknek megfelelő magatartást. Megállapította, hogy az **R. Kft.** az általa a felperesektől

2008. május hó 27. napján megvásárolt ... ingatlanok vételárát részben egyenlítette ki, 3.710.960,- forint részlet kifizetésére nem került sor. Kiemelte, hogy az adós gazdasági társaság az ingatlanokat 2009. január hó 30. és 2009. szeptember hó 17. napján továbbértékesítette, a befolyt 4.367.500,- forint vételárát azonban nem a hitelezők kielégítésére fordította, ezen összeggel a felszámoló felé nem számolt el, ezért a társaság vagyonát a 4.367.500,- forint vételárral csökkentette. Utalt arra, hogy az adós 2009. évben nem tett eleget az éves beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére vonatkozó kötelezettségének, és az I. rendű alperes nem teljesítette teljes körűen a Cstv. 31. § (1) bekezdése b) pontja szerinti irat átadási kötelezettségét sem, ezért a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, az I. rendű alperes pedig a vélelem megdöntésére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Megállapította, hogy az adóssal szemben lefolytatott felszámolási eljárás fellelhető vagyon hiányában a hitelezői igények kielégítése nélkül befejeződött, ezért a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése alapján az I. rendű alperest a felperesek kereseti kérelmében megjelölt követelés - a visszaigazolt hitelezői igény - megfizetésére kötelezte. A II. rendű alperes tekintetében kiemelte, hogy a II. rendű alperes vezető tisztségviselői megbízatása 2008. szeptember hó 11. napjával megszűnt, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztekor már nem volt a társaság ügyvezetője, a társaságban semmilyen minőségben nem volt jelen, és a felperes nem bizonyította, hogy a II. rendű alperes jogsértő magatartást tanúsított.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I-II-III. rendű felperesek és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

Az I-II. rendű felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a II. rendű alperes felelősségének megállapítását, és a II. rendű alperesnek az I. rendű alperessel egyetemleges marasztalását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az adós már abban az időpontban - 2008. június hó 24. napján - fizetéseképtelen volt, amikor a vételárhátralékot az adós tulajdonjogának bejegyzését követően határidőben nem fizette meg. Utaltak arra, hogy a társaság nem rendelkezett pénzeszközzel, a II. rendű alperes ismerte az adós vagyoni helyzetét, részt vett abban, hogy a hitelezők kielégítésére nem került sor.

A III. rendű felperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a II. rendű alperes felelősségének megállapítását, a II. rendű alperes marasztalását, valamint az I. rendű alperes 148.505,- forint elsőfokú perköltség megfizetésre kötelezését kérte hivatkozással arra, hogy az elsőfokú eljárásban az I-II. rendű felperesek képviseletében is eljár, a tárgyalásokon és iratbetekintésen történt megjelenésével összefüggésben felmerült útiköltsége megtérítéséről azonban az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. A .../27. szám alatti beadványában a II. rendű alperes felelőssége és marasztalása tekintetében előterjesztett fellebbezését visszavonta, kizárólag a perköltségre vonatkozóan tartotta fenn.

A felperesek a másodfokú tárgyaláson csatolták a ... Járásbíróság .../25. számú ítéletét, melyben a büntető bíróság az I. rendű alperes bűnösségét csődbűncselekmény elkövetésében büntetőben megállapította.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelmet az elsőfokú bíróság nem megfelelően alkalmazta, nem áll fenn a hitelezői érdekek sérelme, az ingatlanokat nem feltűnő értékaránytalansággal értékesítette tovább, az elsőfokú bíróság az ingatlanok valós forgalmi értékét és a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját tévesen állapította meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a súlyos felperesi közrehatást, mely szerint tulajdonjogot engedtek a teljes vételár kifizetése előtt, illetve hogy elzárkóztak az adós által felajánlott telkek

visszavételétől. Hivatkozott arra, hogy vagyonsökkenés nem következett be, 2008. szeptember hó 30. napján a társaság nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben, mivel volt ingatlan vagyona és likvid pénzeszköze. Kiemelte, hogy a felszámolás során iratátadási kötelezettségének eleget tett, ezért a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelem nem áll fenn. Utalt arra, hogy szakértői bizonyítás szándékában állt, de anyagi helyzete ezt nem tette lehetővé.

Az I-II. rendű felperesek és az I. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott, a III. rendű felperes fellebbezése alapos.

A Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálhatja felül, ezért a III. rendű felperes 27. sorszám alatt tett nyilatkozatára - melyben a II. rendű alperes tekintetében a fellebbezését visszavonta - figyelemmel a másodfokú bíróság a III. rendű felperes fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag az I. rendű alperessel összefüggő perköltség rendelkezést bírálhatta felül, a II. rendű alperes felelősségét nem vizsgálhatta. Nem bírálhatta felül a másodfokú bíróság a II. rendű alperessel szembeni ítéleti rendelkezést az I-II. rendű felperesek fellebbezése alapján sem. A Cstv. 33/A. § szerinti pert az adós hitelezője vagy az adós indíthatja meg. Az I-II. rendű felperesek a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igényüket a III. rendű felperesre engedményezték, az engedményezés folytán az adósnak nem hitelezői, perben félként ezért szerepelnek, mert az alperesek az elbocsátásukhoz nem járultak hozzá, igényük azonban csupán perköltségre lehet, a per tárgyaról már nem rendelkezhetnek, és ezért fellebbezést sem terjeszthettek elő a II. rendű alperes felelősségének megállapítása és marasztalása iránt. Fentiekre tekintettel a felülbírálat nem terjedhetett ki a II. rendű alperessel szembeni a keresetet elutasító ítéleti rendelkezésre.

Az I. rendű alperes felelőssége körében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai a másodfokú eljárásban csatolt, a ... Bíróság .../25. számú ítélet alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A ... helyrajzi számú ingatlanok valós forgalmi értéke a **R.** Kft.-re történt átruházás évében 12.691.600,- forint volt.

A **R.** Kft. felszámolója 2011. április hó 12. napján egyszerűsített felszámolás elrendelése iránt terjesztett elő kérelmet vagyonihiányra hivatkozással. Az előkészítő anyagban foglaltak szerint az adós képviselője tájékoztatta a felszámolót a cég működéséről, vagyoni helyzetéről és több részletben átadta az adós tevékenységet záró dokumentumait, valamint iratanyagát.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, azonban a másodfokú bíróság nem ért egyet az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával, ezért azt mellőzi, és az I. rendű alperes felelősségének megállapítását, marasztalását az alábbiak szerint indokolja:

Tévesen hivatkoztak a felperesek arra, hogy a jelen ügyben alkalmazandó Cstv. 33/A. § (2) bekezdés 2. fordulata értelmében a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, mivel az I. rendű alperes a Cstv. 31. § szerinti kötelezettségének nem tett eleget, és elmulasztotta az adós 2009. évi beszámolójának letétbe helyezését és közzétételét. A felszámoló vagyonihiányra hivatkozással terjesztett elő az egyszerűsített felszámolás elrendelése iránti kérelmet (kérelem 4. oldala), és bejelentette a felszámoló bíróságnak, hogy az adós vezetője tájékoztatta a felszámolót a cég működéséről, vagyoni helyzetéről és több részletben átadta az adós tevékenységet záró

dokumentumait, iratanyagát, tehát a Cstv. 31. §-ban foglalt kötelezettségeinek az I. rendű alperes eleget tett. A számvitelről szóló 2000. évi C. tv. 153. § (1) bekezdése alapján a 2009. évi beszámoló 2010. május 31. napjáig kellett letétbe helyezni és közzétenni. Az adós felszámolásnak kezdő időpontja 2010. április hó 2. napja, a beszámoló letétbe helyezési kötelezettség teljesítését megelőző időpont. A Cstv. 34. § (2) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet. Adós vezetőjének a vagyonnal kapcsolatos jognyilatkozat tételi joga, képviseleti joga a felszámolás kezdő időpontjával megszűnt, ezért az ezt követő időpontban esedékes kötelezettség - beszámoló letétbe helyezése - elmulasztásáért felelősség nem terheli, így a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelem nem áll fenn.

Mivel a Cstv. 33/A. §-a kárfelelősségi szabály, a jelen perben - vélelem hiányában - a felpereseket terhelte a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése utáni hitelezői érdeket sértő ügyvezetői magatartás (károkozó magatartás), és a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése utáni, a keresetben meghatározott mértékű vagyonsökkenés (kár bekövetkezése) bizonyítása, valamint annak bizonyítása, hogy a vagyonsökkenés, illetve a hitelezői igények kielégítésének megghiúsítása az ügyvezető tevékenysége, mulasztása folytán állt elő (ok-okozati összefüggés). Mindezek bizonyítása esetén már az I. rendű alperest terhelte a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése értelmében annak bizonyítása, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében (felróhatóság hiánya). Felperesek a perben bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adós 2008. szeptember hó 30. napján fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Az adós ellen a NAV végrehajtási eljárást indított, a felszámolási kérelem alapjául megjelölt tartozás 2009. januárjától a felszámolási kérelem benyújtásáig 9.269.194,- forintra növekedett. Az adós az I-II. rendű felperesekkel megkötött ingatlan adásvételi szerződésből eredő - 2008. június hó 24. napján esedékes - kötelezettségének nem tett eleget. Ilyen körülmények között az I. rendű alperes előre látta, ésszerűen előre láthatta, hogy a gazdasági társaság nem képes esedékességkor kiegyenlíteni a vele szemben támasztott követeléseket.

Az I. rendű alperes feladatait nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, amikor a gazdasági társaság 12.691.600,- forint forgalmi értékű tárgyi eszközeit a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben a valós forgalmi érték 34,4 %-ért, 4.367.500,- forintért eladta. A folyamatban lévő NAV végrehajtásra, a felperesekkel szemben lejárt tartozásra figyelemmel az adott áron történt értékesítés nyilvánvalóan hitelezői érdekeket sértő magatartás, mely vagyonszertést idézett elő a gazdasági társaságnál. A vagyonszertés a valós forgalmi érték és a realizált árbevétel különbözete, mely a felperes keresetében megjelölt vagyonszertés mértékénél magasabb, azonban a bíróság döntése a kereseti kérelmen nem terjedhet túl (Pp. 215. §), ezért az I. rendű alperes felelősségét 3.710.960,- forint erejéig lehetett megállapítani.

Fentiekre tekintettel a felperesek bizonyították, hogy az I. rendű alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján járt el, és ezen magatartásával okozati összefüggésben vagyonszertés következett be. Mindezzel szemben az I. rendű alperest terhelte a bizonyítás. Az elsőfokú bíróság 8. és 17. számú végzésével az I. rendű alperest a bizonyítási teherre a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint tájékoztatta, figyelmeztette a bizonyítatlanság jogkövetkezményeire. Az I. rendű alperes a kimentés körében semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel, és releváns tényállítást sem tett. A II.-III. rendű

felperesekkel kötött adásvételi szerződéssel összefüggésben felhozottak irrelevánsak a felelősség és a kimentés szempontjából is, mert az alperes nem az I. rendű felperes jogelődeinek okozott kárért, hanem a társaság vagyronvesztésért felel - a perbeli jogvitában közömbös is, hogy a felperesi hitelezői igény milyen jogviszonyból ered -, így az II-III. rendű felperesek kármegelőzési, illetve kárenyhítési kötelezettsége fel sem merülhet.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - azzal a kiegészítéssel hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint, hogy a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes I. rendű alperest a III. rendű felperes elsőfokú perköltsége megfizetésére is.

Az I. rendű alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében viseli a III. rendű felperes másodfokú perköltségét. A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint az I. rendű alperest terheli az eredménytelen fellebbezés feljegyzett eljárási illetéke, míg az I-II. rendű felperesek költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a 14. § alapján az állam terhén marad.

P é c s, 2016. május 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró